

ГЛАВА 32.

Таинственната къща.

Между селото Буюкъ-дере и прилежащото нему село Ени-Махале ся намираше по онова време една къща отъ турскѣ архитектурѣ, която извънъ гледана виждаше ся твърдѣ струпана и грозава, а вътрѣшността ѣ никога не бѣше привлѣкла вниманіето и любопытството на нѣкого, понеже никой не можеше да си въобрази разницѣтъ която съществуваше между вътрѣшній изгледъ и външній.

Стражарката или по-добрѣ редовната жителка на тѣзи къщѣ бѣше една бабичка на име Захарула.

Прѣзъ денѣтъ Захарула рѣдко излѣзваше. Тя бѣше една опака жена, съсѣдитѣ ѣ бѣгахѣ отъ неѣ; а мнозина ся и бояхѣ като ѣ сякахѣ че е нѣкоя магесница или бродница. Тя, казвахѣ, чете Соломоніѣтъ, цѣль день приказва все съсъ злытъ духове.

Никой не помнеше да бѣ ѣ виждалъ въ черквѣ нѣкой недѣленъ день или въ другы нѣкой празниченъ день. Бѣше станѣло вече като догма отъ вѣръ че баба Захарула бѣ умразно същество. Нѣкои челоуѣцы казвахѣ и увѣрявахѣ че много пѣтя нощѣѣ съгледвали въ къщѣтъ вътрѣ много свѣщи и въ много стаи и че много пѣтя прѣзъ джамоветѣ съгледвали сѣнѣы много їдры да ся движатъ, че чували причудливы смѣхове, пѣсни ужасны и гармоническѣ музикѣ. Заради туй отъ жителитѣ и съсѣдитѣ малцина нѣкои можахѣ да минѣтъ нощѣѣ безъ страхъ и настрѣхваніе по край портытъ на тѣзи таинственнѣ къщѣ.

Но коя бѣше тази къща ?

До онзи часъ това не бѣше извѣстно.

Тази къща ся виждаше неразлѣчно свързана съ името на бабѣ Захарулѣ.

Не бѣше ся случвало никога да видятъ съсѣдитѣ нѣ-